

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2014/107/UE

z dnia 9 grudnia 2014 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ostatnich latach znacząco przybyło wyzwań związanych z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania w wymiarze transgranicznym; wyzwania te stały się również przedmiotem poważnych obaw w Unii i na całym świecie. Nieujawniony i nieopodatkowany dochód znacznie uszczupla krajowe wpływy podatkowe. Istnieje zatem pilna potrzeba zwiększenia skuteczności i efektywności poboru podatków. Automatyczna wymiana informacji stanowi ważne narzędzie w tym względzie, a Komisja w swoim komunikacie z dnia 6 grudnia 2012 r. zawierającym Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania podkreśliła potrzebę zdecydowanego promowania automatycznej wymiany informacji jako przyszłego europejskiego i międzynarodowego standardu dla przejrzystości i wymiany informacji w sprawach podatkowych.
- (2) Znaczenie automatycznej wymiany informacji jako jednego ze środków zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania w wymiarze transgranicznym zostało niedawno uznane również na szczepku międzynarodowym (grupa G-20 i grupa G-8). W wyniku negocjacji między Stanami Zjednoczonymi Ameryki i wieloma innymi krajami, w tym wszystkimi państwami członkowskimi, które to negocjacje dotyczyły dwustronnych umów o automatycznej wymianie informacji w celu wdrożenia ustawy o ujawnianiu informacji o rachunkach zagranicznych dla celów podatkowych Stanów Zjednoczonych (powszechnie znanej jako „FATCA”), grupa G-20 udzieliła Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) mandatu, aby w oparciu o te umowy opracowała jednolity globalny standard dla automatycznej wymiany informacji podatkowych.
- (3) Na swoim posiedzeniu w dniu 22 maja 2013 r. Rada Europejska wezwała do rozszerzenia automatycznej wymiany informacji na poziomie unijnym i globalnym z myślą o zwalczaniu oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego. Rada Europejska z aprobatą przyjęła również prowadzone na forum grupy G-20, grupy G-8 oraz OECD działania na rzecz opracowania globalnego standardu do automatycznej wymiany informacji finansowych w sprawach podatkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 68.

- (4) W lutym 2014 r. OECD ogłosiła najważniejsze elementy globalnego standardu do automatycznej wymiany informacji finansowych w sprawach podatkowych, a mianowicie model umowy między właściwymi organami oraz wspólny standard do wymiany informacji, które zostały następnie zatwierdzone przez ministrów finansów i prezesów banków centralnych grupy G-20. W lipcu 2014 r. Rada OECD opublikowała pełen globalny standard, łącznie z jego pozostałymi elementami, a mianowicie komentarzami do modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu do wymiany informacji, a także procedurami informatycznymi na potrzeby wdrożenia globalnego standardu. Cały pakiet dotyczący globalnego standardu został zatwierdzony przez ministrów finansów i prezesów banków centralnych grupy G-20 we wrześniu 2014 r.
- (5) W dyrektywie Rady 2011/16/UE ⁽¹⁾ przewidziano już obowiązkową automatyczną wymianę informacji między państwami członkowskimi w zakresie niektórych kategorii dochodu i kapitału, głównie o charakterze niefinansowym, posiadanego przez podatników w państwach członkowskich innych niż państwo ich rezydencji. Ustano-wiono tam również stopniowe podejście do wzmacniania automatycznej wymiany informacji poprzez jej stopniowe rozszerzanie na nowe kategorie dochodu i kapitału oraz usunięcie warunku, zgodnie z którym informacje mają być przedmiotem wymiany tylko jeżeli są dostępne. Obecnie, mając na uwadze zwiększone możliwości inwestowania za granicą w szeroką gamę produktów finansowych, istniejące unijne i międzynarodowe instrumenty współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania stały się mniej skuteczne w zwalczaniu oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania w wymiarze transgranicznym.
- (6) Jak podkreśliła w swoim postulatcie Rada Europejska, należy zaproponować rozszerzenie automatycznej wymiany informacji, która była już przewidziana w art. 8 ust. 5 dyrektywy 2011/16/UE, w odniesieniu do rezydentów innych państw członkowskich. Inicjatywa unijna zapewni spójne, konsekwentne i kompleksowe podejście w całej Unii do automatycznej wymiany informacji w ramach rynku wewnętrznego, które przyniosłoby oszczędności zarówno administracjom podatkowym, jak i podmiotom gospodarczym.
- (7) Fakt, że państwa członkowskie zawarły umowy ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki odnoszące się do FATCA lub są bliskie zawarcia takich umów, oznacza, że te państwa członkowskie zapewniają lub zapewnią szerszą współpracę w rozumieniu art. 19 dyrektywy 2011/16/UE oraz że są lub będą zobowiązane do zapewniania takiej szerszej współpracy również innym państwom członkowskim.
- (8) Jednoczesne i nieskoordynowane zawieranie umów przez państwa członkowskie na podstawie art. 19 dyrektywy 2011/16/UE mogłoby doprowadzić do zakłóceń niekorzystnych dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Rozszerzona automatyczna wymiana informacji na podstawie ogólnounijnego instrumentu prawnego zlikwidowałaby konieczność powoływania się przez państwa członkowskie na ten artykuł w celu zawarcia dwustronnych lub wielostronnych umów, które mogą być uważane za właściwe w tym samym przedmiocie wobec braku odpowiedniego prawodawstwa unijnego.
- (9) Aby zminimalizować koszty i obciążenia administracyjne zarówno dla administracji podatkowych, jak i podmiotów gospodarczych, zasadnicze znaczenie ma również zapewnienie, aby rozszerzony zakres automatycznej wymiany informacji w Unii był zgodny ze zmianami na szczeblu międzynarodowym. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie powinny wymagać od swoich 'instytucji finansowych' wdrożenia zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności w pełni zgodnych z zasadami określonymi we wspólnym standardzie do wymiany informacji opracowanym przez OECD. Ponadto zakres art. 8 dyrektywy 2011/16/UE powinien zostać rozszerzony, aby objąć te same informacje, które są objęte modelem umowy między właściwymi organami oraz wspólnym standardem do wymiany informacji, opracowanymi przez OECD. Oczekuje się, że każde państwo członkowskie będzie miało tylko jeden wykaz określonych wewnętrznie 'nieraportujących instytucji finansowych' i 'rachunków wyłączonych', który to wykaz dane państwo wykorzystywałoby zarówno do wdrożenia niniejszej dyrektywy, jak i do stosowania innych umów wdrażających globalny standard.
- (10) Kategorie 'raportujących instytucji finansowych' i 'rachunków raportowanych' objęte niniejszą dyrektywą są określone tak, aby ograniczyć sytuacje, w których podatnicy mają możliwość uniknięcia bycia zgłoszonym dzięki przesunięciu aktywów do 'instytucji finansowych' lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. Jednakże niektóre 'instytucje finansowe' i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylenia się od opodatkowania, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. W niniejszej dyrektywie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż można by je z łatwością obejść poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne 'instytucje finansowe'. Informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży 'aktywów finansowych' po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na mocy niniejszej dyrektywy jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie obowiązujących w tych państwach członkowskich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylenia się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (11) 'Raportujące instytucje finansowe' mogłyby wypełnić swoje obowiązki dotyczące informacji wobec 'osób raportowanych' będących osobami fizycznymi, poprzez stosowanie szczegółowych ustaleń dotyczących komunikacji, w tym jej częstotliwość, przewidziane w ich wewnętrznych procedurach zgodnie z ich prawem krajowym.
- (12) 'Raportujące instytucje finansowe', państwa członkowskie przesyłające informacje oraz państwa członkowskie otrzymujące informacje powinny — jako administratorzy danych — zatrzymywać informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia jej celów. Z uwagi na różnice w prawodawstwach państw członkowskich maksymalny okres zatrzymywania powinien zostać ustalony poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych.
- (13) Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny korzystać z komentarzy do modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu do wymiany informacji, opracowanych przez OECD, jako źródła przykładów lub interpretacji oraz w celu zapewnienia spójności stosowania we wszystkich państwach członkowskich. Działania Unii w tej dziedzinie powinny w dalszym ciągu w szczególnym stopniu uwzględniać przyszłe zmiany na szczeblu OECD.
- (14) Warunek, zgodnie z którym automatyczna wymiana informacji może być uzależniona od dostępności wymaganych informacji, jak przewidziano w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE, nie powinien mieć zastosowania do nowych pozycji wprowadzonych niniejszą dyrektywą do dyrektywy 2011/16/UE.
- (15) Odesłanie do progu w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE powinno zostać usunięte, ponieważ określenie takiego progu nie jest praktycznym rozwiązaniem.
- (16) Przegląd warunku dostępności, który ma zostać przeprowadzony w 2017 r., powinien zostać rozszerzony na wszystkie pięć kategorii, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE, tak aby możliwe było zbadanie argumentów przemawiających za wymianą informacji przez wszystkie państwa członkowskie obejmującą wszystkie te kategorie.
- (17) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, łącznie z prawem do ochrony danych osobowych.
- (18) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (19) Zważywszy na istniejące różnice strukturalne, należy zezwolić Austrii na przeprowadzenie po raz pierwszy automatycznej wymiany informacji na mocy niniejszej dyrektywy do dnia 30 września 2018 r. zamiast do dnia 30 września 2017 r.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) »wymiana automatyczna« oznacza systematyczne przekazywanie odnośnemu państwu członkowskiemu rezydencji określonych z góry informacji na temat rezydentów innych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. W kontekście art. 8 dostępne informacje odnoszą się do informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które wyszukiwane są zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim. W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I.”;

2) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ państwa członkowskiego może poinformować właściwy organ któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich o tym, że nie chce otrzymywać informacji na temat jednej lub większej liczby kategorii dochodu i kapitału, o których mowa w ust. 1. Informuje o tym również Komisję.

Można uznać, że państwo członkowskie nie chce otrzymywać informacji zgodnie z ust. 1, jeżeli nie poinformuje Komisji o jakiegokolwiek kategorii, w odniesieniu do której dysponuje informacjami.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobowiązania swoich 'raportujących instytucji finansowych' do wykonywania zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II oraz do zapewnienia skutecznego wdrożenia i przestrzegania tych zasad zgodnie z załącznikiem I sekcja IX.

Na mocy mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zawartych w załącznikach I i II właściwy organ każdego państwa członkowskiego w drodze automatycznej wymiany i w terminie określonym w ust. 6 lit. b) przekazuje właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego następujące informacje odnoszące się do okresów rozliczeniowych poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. i dotyczące 'rachunku raportowanego':

- a) imię i nazwisko/nazwę, adres, numer(-y) identyfikacyjne podatnika ('NIP') oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej 'osoby raportowanej', która jest 'posiadaczem rachunku', a w przypadku jakiegokolwiek 'podmiotu', który jest 'posiadaczem rachunku' i który — po zastosowaniu zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' — nazwę, adres i numer(-y) 'NIP' tego 'podmiotu' oraz imię i nazwisko, adres, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia każdej 'osoby raportowanej';
- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- c) nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) 'raportującej instytucji finansowej';
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — 'wartość pieniężną' lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odpowiedniego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
- e) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku powierniczego':
 - (i) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';
- f) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku depozytowego' — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku jakiegokolwiek rachunku, który nie został opisany w lit. e) lub f) — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Do celów wymiany informacji na mocy niniejszego ustępu, o ile nie przewidziano inaczej w niniejszym ustępie ani w załącznikach, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do 'rachunku raportowanego' określa się zgodnie z prawodawstwem krajowym państwa członkowskiego, które przekazuje informacje.

Akapity pierwszy i drugi niniejszego ustępu są nadrzędne względem ust. 1 lit. c) lub jakiegokolwiek innego unijnego instrumentu prawnego, w tym dyrektywy Rady 2003/48/WE (*), w zakresie, w jakim odnośna wymiana informacji wchodziłaby w zakres stosowania ust. 1 lit. c) lub jakiegokolwiek innego unijnego instrumentu prawnego, w tym dyrektywy 2003/48/WE.

(*) Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przed dniem 1 lipca 2017 r. Komisja przedłoży sprawozdanie, w którym przedstawi ogólny zarys i ocenę otrzymanych statystyk i informacji, dotyczące takich kwestii, jak koszty administracyjne oraz inne odnośne koszty i korzyści wynikające z automatycznej wymiany informacji, jak również praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedłoży Radzie wniosek dotyczący kategorii i warunków określonych w ust. 1, łącznie z warunkiem, zgodnie z którym informacje na temat rezydentów innych państw członkowskich muszą być dostępne, lub dotyczący pozycji, o których mowa w ust. 3a, bądź obu tych elementów.

Podczas analizy wniosku przedstawionego przez Komisję Rada dokonuje oceny dalszego zwiększenia skuteczności i usprawnienia funkcjonowania automatycznej wymiany informacji oraz poprawy jakości tej wymiany w celu zapewnienia, aby:

- a) właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazywał w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi któregośkolwiek z pozostałych państw członkowskich informacje obejmujące okresy rozliczeniowe, począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., dotyczące rezydentów tego drugiego państwa członkowskiego oraz odnoszące się do wszystkich kategorii dochodu i kapitału wymienionych w ust. 1, zgodnie z ich interpretacją na mocy prawodawstwa krajowego państwa członkowskiego przekazującego informacje; oraz
- b) wykazy kategorii i pozycji określone w ust. 1 i 3a zostały rozszerzone na inne kategorie i pozycje, w tym opłaty licencyjne.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przekazywanie informacji odbywa się następująco:

- a) w przypadku kategorii określonych w ust. 1 informacje przekazywane są co najmniej raz w roku, w terminie sześciu miesięcy od zakończenia w danym państwie członkowskim roku podatkowego, w którym informacje stały się dostępne;
- b) w przypadku informacji określonych w ust. 3a informacje przekazywane są raz w roku, w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, do którego dane informacje się odnoszą.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Do celów załącznika I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c) oraz załącznika I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g) każde państwo członkowskie przekazuje Komisji do dnia 31 lipca 2015 r. wykaz podmiotów i rachunków, które mają być traktowane, odpowiednio, jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone'. Każde państwo członkowskie informuje również Komisję o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej skompilowany wykaz otrzymanych informacji i aktualizuje go stosownie do potrzeb.

Państwa członkowskie zapewniają, aby te rodzaje 'nieraportujących instytucji finansowych' i 'rachunków wyłączonych' spełniały wszystkie wymogi wymienione w załączniku I sekcja VIII część B pkt 1 lit. c) oraz w załączniku I sekcja VIII część C pkt 17 lit. g), w szczególności wymóg, aby status 'instytucji finansowej' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' lub status rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie zagroziły realizacji celów niniejszej dyrektywy.”;

3) art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje w ramach wymiany automatycznej zgodnie z art. 8 przesyła się przy użyciu standardowego formatu elektronicznego służącego ułatwieniu takiej automatycznej wymiany i opartego na istniejącym formacie elektronicznym zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/48/WE, który ma być stosowany do wszystkich rodzajów automatycznej wymiany informacji, przyjętego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

4) art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest odpowiedzialna za dokonywanie wszelkich zmian sieci CCN niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji między państwami członkowskimi oraz zapewnienia bezpieczeństwa tej sieci.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za dokonywanie wszelkich zmian w swoich własnych systemach niezbędnych dla umożliwienia wymiany takich informacji przy użyciu sieci CCN oraz zapewnienia bezpieczeństwa swoich systemów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby każda 'osoba raportowana' będąca osobą fizyczną była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

Państwa członkowskie zrzekają się wszystkich roszczeń o zwrot wydatków poniesionych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem, w stosownych przypadkach, roszczeń dotyczących wynagrodzeń ekspertów.”;

5) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) aktualny tekst art. 25 otrzymuje oznaczenie ust. 1;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. 'Raportujące instytucje finansowe' oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego uznaje się za administratorów danych do celów dyrektywy 95/46/WE.

3. Niezależnie od ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia, aby każda 'raportująca instytucja finansowa' objęta jego jurysdykcją informowała każdą odnośną 'osobę raportowaną' będącą osobą fizyczną o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 8 ust. 3a, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą dyrektywą; każde państwo członkowskie zapewnia także, aby dana 'raportująca instytucja finansowa' przekazała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej prawodawstwa krajowego wdrażającego dyrektywę 95/46/WE, w czasie wystarczającym, aby umożliwić tej osobie wykonanie przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim dana 'raportująca instytucja finansowa' przekaze informacje, o których mowa w art. 8 ust. 3a, właściwemu organowi państwa członkowskiego rezydencji tej osoby.

4. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia każdego administratora danych.”;

6) dodaje się załączniki I i II, których teksty zawarte są w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Niezależnie od art. 1 pkt 2 lit. b) oraz ust. 1 niniejszego artykułu Austria stosuje przepisy niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do okresów rozliczeniowych począwszy od tej daty.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady
P. C. PADOAN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności w odniesieniu do informacji finansowych

Niniejszy załącznik określa zasady sprawozdawcze i zasady należytej staranności, które muszą być stosowane przez 'raportujące instytucje finansowe', aby umożliwić państwom członkowskim przekazywanie — w drodze automatycznej wymiany — informacji, o których mowa w art. 8 ust. 3a niniejszej dyrektywy. Niniejszy załącznik opisuje również zasady oraz procedury administracyjne, jakimi muszą dysponować państwa członkowskie, aby zapewnić skuteczne wykonywanie i przestrzeganie określonych poniżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności.

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

- A) Z zastrzeżeniem części C–E, każda 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazywać właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego następujące informacje odnoszące się do każdego 'rachunku raportowanego' danej 'raportującej instytucji finansowej':
- 1) imię i nazwisko/nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej 'osoby raportowanej', która jest 'posiadaczem rachunku', a w przypadku jakiegokolwiek 'podmiotu', który jest 'posiadaczem rachunku' i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną' — nazwę, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji oraz (o ile takie są) inną jurysdykcję lub inne jurysdykcje miejsca rezydencji i numer(-y) 'NIP' tego 'podmiotu' oraz imię i nazwisko, adres, państwo (państwa) członkowskie rezydencji, numer(-y) 'NIP' oraz datę i miejsce urodzenia każdej 'osoby raportowanej';
 - 2) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
 - 3) nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) 'raportującej instytucji finansowej';
 - 4) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — 'wartość pieniężną' lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
 - 5) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku powierniczego':
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia 'aktywów finansowych' wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów 'raportująca instytucja finansowa' działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz 'posiadacza rachunku';
 - 6) w przypadku jakiegokolwiek 'rachunku depozytowego' — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - 7) w przypadku jakiegokolwiek rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz 'posiadacza rachunku' w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku 'raportująca instytucja finansowa' działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę jakichkolwiek kwot umorzeń dokonanych na rzecz 'posiadacza rachunku' w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B) Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C) Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego 'rachunku raportowanego', który jest 'istniejącym rachunkiem', nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) 'NIP' ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) 'NIP' lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji 'raportującej instytucji finansowej', a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką 'raportującą instytucję finansową' nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub jakiegokolwiek unijnego instrumentu prawnego. Jednakże 'raportująca instytucja finansowa' ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) 'NIP' i datę urodzenia w odniesieniu do 'istniejących rachunków', przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym 'istniejące rachunki' zidentyfikowane zostały jako 'rachunki raportowane'.

- D) Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru 'NIP', jeżeli numer 'NIP' nie został nadany przez odpowiednie państwo członkowskie ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E) Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że:
- 1) 'raportująca instytucja finansowa' ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego lub 'raportująca instytucja finansowa' ma lub miała tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać te dane na podstawie jakiegokolwiek unijnego instrumentu prawnego, który obowiązuje lub obowiązywał w dniu 5 stycznia 2015 r.; oraz
 - 2) jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną 'raportującą instytucję finansową'.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A) Rachunek traktuje się jako 'rachunek raportowany' począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do 'rachunku raportowanego' muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B) Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C) W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.
- D) Każde państwo członkowskie może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie 'raportujące instytucje finansowe', zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności 'raportujących instytucji finansowych'.
- E) Każde państwo członkowskie może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na stosowanie wobec 'istniejących rachunków' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'nowych rachunków', oraz wobec 'rachunków o niższej wartości' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'rachunków o wysokiej wartości'. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec 'nowego rachunku' były stosowane do 'istniejących rachunków', nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do 'istniejących rachunków'.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

- A) Wprowadzenie. Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków indywidualnych'.
- B) 'Rachunki o niższej wartości'. Poniższe procedury mają zastosowanie do 'rachunków o niższej wartości'.
- 1) Adres zamieszkania. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', 'raportująca instytucja finansowa' może traktować danego indywidualnego 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
 - 2) Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', zgodnie z częścią B pkt 1, 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
 - a) identyfikacji 'posiadacza rachunku' jako rezydenta państwa członkowskiego;
 - b) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w państwie członkowskim;

- c) co najmniej jednego numeru telefonicznego w państwie członkowskim i żadnego numeru telefonicznego w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej';
 - d) stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim;
 - e) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w państwie członkowskim; lub
 - f) polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w państwie członkowskim, jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem 'posiadacza rachunku'.
- 3) W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się 'rachunkiem o wysokiej wartości'.
- 4) W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych każdego państwa członkowskiego, w odniesieniu do którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
- 5) W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności — zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub 'dowodu w postaci dokumentu' nie powiedzie się, 'raportująca instytucja finansowa' musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego jako rachunek nieudokumentowany.
- 6) Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2 'raportująca instytucja finansowa' nie musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta państwa członkowskiego, jeżeli:
- a) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w tym państwie członkowskim, co najmniej jeden numer telefonu w tym państwie członkowskim (i żadnego numeru telefonu w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej') lub stałe zlecenia (w odniesieniu do 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe') przelewu środków na rachunek prowadzony w państwie członkowskim, a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji miejsca rezydencji takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma danego państwa członkowskiego; oraz
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
 - b) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w tym państwie członkowskim, a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji miejsca rezydencji takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma danego państwa członkowskiego; lub
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że posiadacz rachunku nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
- C) Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla 'rachunków o wysokiej wartości'. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do 'rachunków o wysokiej wartości'.
- 1) Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do 'rachunków o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.

- 2) Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych 'raportującej instytucji finansowej' zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do 'rachunku o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez 'raportującą instytucję finansową' w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
- a) najnowsze 'dowody w postaci dokumentów', zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
 - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
 - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy 'procedur AML/KYC' (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;
 - d) jakiegokolwiek aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
 - e) jakiegokolwiek aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków.
- 3) Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. 'Raportująca instytucja finansowa' nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
- a) status rezydencji 'posiadacza rachunku';
 - b) adres miejsca zamieszkania 'posiadacza rachunku' oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - c) numer(-y) telefonu 'posiadacza rachunku', o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - d) w przypadku 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe' — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale 'raportującej instytucji finansowej' lub innej 'instytucji finansowej');
 - e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku'; oraz
 - f) istnienie jakiegokolwiek pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
- 4) Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować jako 'raportowany rachunek' każdy 'rachunek o wysokiej wartości' przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi 'rachunkami finansowymi' połączonymi z takim 'rachunkiem o wysokiej wartości') jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
- 5) Skutki ustalenia występowania przesłanek.
- a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez 'osobę raportowaną' zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
 - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.

- c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (*hold mail*) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' nie może uzyskać takiego oświadczenia danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu', musi zgłosić dany rachunek właściwemu organowi swojego państwa członkowskiego jako rachunek nieudokumentowany.
- 6) Jeżeli 'istniejący rachunek indywidualny' nie jest 'rachunkiem o wysokiej wartości' na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz staje się 'rachunkiem o wysokiej wartości' na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, 'raportująca instytucja finansowa' musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się 'rachunkiem o wysokiej wartości'. Jeżeli w oparciu o taką weryfikację dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.
- 7) W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec 'rachunków o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego 'rachunku o wysokiej wartości' w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku 'raportująca instytucja finansowa' powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
- 8) W przypadku zmiany okoliczności dotyczących 'rachunku o wysokiej wartości', które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
- 9) 'Raportująca instytucja finansowa' musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym 'posiadacza rachunku' w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od 'posiadacza rachunku'.
- D) Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2016 r. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
- E) Jakikolwiek 'istniejący rachunek indywidualny', który został zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany' na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako 'rachunek raportowany' we wszystkich kolejnych latach, chyba że 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków indywidualnych'.

- A) W odniesieniu do 'nowych rachunków indywidualnych', przy otwieraniu rachunku, 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na określenie jednej lub większej liczby rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'.
- B) Jeżeli oświadczenie wskazuje, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem państwa członkowskiego do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', a oświadczenie musi również zawierać numer 'NIP' 'posiadacza rachunku' w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.
- C) W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'nowym rachunkiem indywidualnym', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie 'posiadacza rachunku' jest niepoprawne lub niezetelne, 'raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu 'posiadacza rachunku' i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków podmiotów'.

- A) Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile 'raportująca instytucja finansowa' nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich 'istniejących rachunków podmiotów' albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, 'istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 250 000 USD, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako 'rachunek raportowany' do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.
- B) Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. 'Istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 250 000 USD, oraz 'istniejący rachunek podmiotów', który nie przekracza na dzień 31 grudnia 2015 r. tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C) Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego 'podmiotu' będącego 'osobą raportowaną' lub w posiadaniu 'pasywnych NFE' (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', są traktowane jako 'rachunki raportowane'.
- D) Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':
- 1) Określenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy 'procedur AML/KYC') w celu określenia, czy informacje wskazują, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim. W tym celu informacje wskazujące na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim obejmuje miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w państwie członkowskim.
 - b) Jeżeli informacje wskazują na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że uzyska od 'posiadacza rachunku' oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną'.
 - 2) Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
 - a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać od 'posiadacza rachunku' oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
 - b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.

- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na:
- (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu', który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego 'NFE' i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD; lub
 - (ii) oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej' z państwa członkowskiego (państw członkowskich) lub innej(-ych) jurysdykcji, w których dana 'osoba kontrolująca' jest rezydentem do celów podatkowych.
- E) Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do 'istniejących rachunków podmiotów'
- 1) Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 250 000 USD, musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
 - 2) Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość nie przekraczają na dzień 31 grudnia 2015 r. kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 250 000 USD, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
 - 3) W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'istniejącym rachunkiem podmiotu', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie 'posiadacza rachunku' lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub niezetelne, 'raportująca instytucja finansowa' musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków podmiotów'.

Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania 'rachunków podmiotów', wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'nowych rachunków podmiotów' 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy 'posiadaczem rachunku' są co najmniej jedna 'osoba raportowana' lub 'pasywne NFE' kontrolowane przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

- 1) Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Uzyskanie oświadczenia 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'. Jeżeli dany 'podmiot' poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w celu ustalenia rezydencji 'posiadacza rachunku'.
 - b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w państwie członkowskim, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną' w odniesieniu do takiego państwa członkowskiego.
- 2) Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'nowego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.

- a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi polegać na oświadczeniu 'posiadacza rachunku', aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej'.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A) Poleganie na oświadczeniach i 'dowodach w postaci dokumentów'. 'Raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na oświadczeniu lub 'dowodzie w postaci dokumentów', jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub 'dowód w postaci dokumentów' są niepoprawne lub nierzetelne.
- B) Alternatywne procedury dla 'rachunków finansowych' będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' oraz dla 'grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia' lub 'grupowych umów renty'. 'Raportująca instytucja finansowa' może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty', otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest 'osobą raportowaną', i może traktować taki 'rachunek finansowy' jako inny niż 'rachunek raportowany', chyba że 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana'. 'Raportująca instytucja finansowa' ma powody, by sądzić, iż beneficjentem 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' jest 'osoba raportowana', jeżeli informacje zgromadzone przez 'raportującą instytucję finansową' i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana', 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

'Raportująca instytucja finansowa' może traktować 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', jako 'rachunek finansowy', który nie jest 'rachunkiem raportowanym', do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', spełnia następujące wymogi:

- (i) 'grupowa umowa ubezpieczenia' lub 'grupowa umowa renty' są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;
- (ii) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- (iii) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD.

Termin »grupowa umowa ubezpieczenia« oznacza 'pieniężną umowę ubezpieczenia', która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacz 'umowę renty', na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

C) Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe

- 1) Sumowanie 'rachunków indywidualnych'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę fizyczną, 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana sumować wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
- 2) Sumowanie 'rachunków podmiotów'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez 'podmiot', 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana uwzględnić wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
- 3) Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy 'rachunek finansowy' jest 'rachunkiem o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' jest również zobowiązana, w przypadku każdego 'rachunku finansowego', o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
- 4) Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A) 'Raportująca instytucja finansowa'

- 1) Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza każdą 'instytucję finansową z państwa członkowskiego' niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową'. Termin »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza danym państwem członkowskim, oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest zlokalizowany w danym państwie członkowskim.
- 2) Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza daną 'jurysdykcją uczestniczącą', oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej 'jurysdykcji uczestniczącej'.
- 3) Termin »instytucja finansowa« oznacza 'instytucję powierniczą', 'instytucję depozytową', 'podmiot inwestujący' lub 'określony zakład ubezpieczeń'.
- 4) Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje 'aktywa finansowe' na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie 'aktywów finansowych' na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej 'podmiotu', jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie 'aktywów finansowych' i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'.
- 5) Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy 'podmiot', który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.

6) Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:

- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu *future*;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi' lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób;
- lub
- b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany 'podmiot' jest zarządzany przez inny podmiot będący 'instytucją depozytową', 'instytucją powierniczą', 'określonym zakładem ubezpieczeń' lub 'podmiotem inwestującym' opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej 'podmiot' wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto 'podmiotu' przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu'. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje 'podmiotu', który jest 'aktywnym NFE', ponieważ 'podmiot' ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 8 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

- 7) Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub truscie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wierzytelności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę *swapu* (na przykład *swapy* stóp procentowych, *swapy* walutowe, *swapy* bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, *swapy* towarowe, *swapy* akcyjne, *swapy* indeksowe i podobne umowy), 'umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jakiegokolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu *future* lub kontraktem terminowym typu *forward* lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie *swapu*, 'umowie ubezpieczenia' lub 'umowie renty'. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
- 8) Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy 'podmiot' będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera 'pieniężną umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B) Nieraportująca instytucja finansowa

1) Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą 'instytucję finansową' będącą:

- a) 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową' lub 'bankiem centralnym', w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez 'określony zakład ubezpieczeń', 'instytucję powierniczą' lub 'instytucję depozytową';
- b) 'powszechnym funduszem emerytalnym'; 'zamkniętym funduszem emerytalnym'; 'funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego'; lub 'kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych';
- c) jakimkolwiek innym 'podmiotem', który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z 'podmiotów' opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest ujęty w wykazie 'nieraportujących instytucji finansowych', o którym mowa w art. 8 ust. 7a niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że status takiego 'podmiotu' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' nie zagraża realizacji celów niniejszej dyrektywy;

- d) 'zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania'; lub
- e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest 'raportującą instytucją finansową' i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich 'rachunków raportowanych' trustu.
- 2) Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują państwo, prowincję, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji.
- a) »Integralna część« państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
- b) »Podmiot kontrolowany« oznacza 'podmiot', który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
- (i) 'podmiot' ten jest w całości własnością co najmniej jednego 'podmiotu rządowego' i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
- (ii) dochody netto tego 'podmiotu' są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego 'podmiotu rządowego', a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
- (iii) po rozwiązaniu tego 'podmiotu' jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu 'podmiotowi rządowemu'.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania 'podmiotu rządowego' do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.
- 3) Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza każdą organizację międzynarodową lub jakąkolwiek jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje każdą organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
- 4) Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa.
- 5) Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
- a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
- b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
- c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
- (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;

- (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD rocznie, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.
- 6) Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
- a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest 'podmiotem inwestującym' ani 'pasywnym NFE';
 - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
 - d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami państwa członkowskiego, w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
 - e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
- 7) Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez 'podmiot rządowy', 'organizację międzynarodową' lub 'bank centralny' w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego 'podmiotu rządowego', danej 'organizacji międzynarodowej' lub danego 'banku centralnego'.
- 8) Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza 'instytucję finansową' spełniającą następujące wymogi:
- a) 'instytucja finansowa' jest 'instytucją finansową' tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - b) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem, 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
- 9) Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza 'podmiot inwestujący' regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub 'podmiotów' niebędących 'osobami raportowanymi', z wyjątkiem 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez 'osoby kontrolujące' będące 'osobami raportowanymi', bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub 'podmiotów'.

Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez 'podmiot inwestujący', który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu 'zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania', na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:

- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2015 r.;
- b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 stycznia 2018 r.

C) 'Rachunek finansowy'

- 1) Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez 'instytucję finansową' i obejmuje 'rachunek depozytowy' i 'rachunek powierniczy', a także:
 - a) w przypadku 'podmiotu inwestującego' — jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej'. Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'podmiotu' będącego 'podmiotem inwestującym' wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu; lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania 'aktywów finansowych' zdeponowanych w imieniu klienta w 'instytucji finansowej' innej niż taki 'podmiot' lub do celów zarządzania lub administrowania takimi 'aktywami finansowymi';
 - b) w przypadku instytucji finansowej nieopisanej w części C pkt 1 lit. a) — jakiegokolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej', jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
 - c) wszelkie 'pieniężne umowy ubezpieczenia' i wszelkie 'umowy renty', zawarte lub prowadzone przez 'instytucję finansową', inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

- 2) Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez 'instytucję finansową' w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. 'Rachunek depozytowy' obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.
- 3) Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż 'umowa ubezpieczenia' lub 'umowa renty'), który obejmuje co najmniej jeden składnik 'aktywów finansowych' na rzecz innej osoby.
- 4) Termin »udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' 'udział w kapitale' uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. 'Osoba raportowana' będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka 'osoba raportowana' posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
- 5) Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.

- 6) Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za »umowę renty« zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką danego państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji, w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
- 7) Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma »wartość pieniężną«.
- 8) Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
- a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z »umową ubezpieczenia« (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy »umowy ubezpieczenia«, na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu »umowy ubezpieczenia«, zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
- 9) Termin »istniejący rachunek« oznacza:
- a) »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową« na dzień 31 grudnia 2015 r.;
 - b) każdy »rachunek finansowy« »posiadacza rachunku«, bez względu na datę otwarcia takiego »rachunku finansowego«, jeżeli:
 - (i) dany »posiadacz rachunku« posiada również w »raportującej instytucji finansowej« (lub w »podmiocie powiązanym« w tym samym państwie członkowskim w charakterze »raportującej instytucji finansowej«) »rachunek finansowy« będący »istniejącym rachunkiem« na mocy części C pkt 9 lit. a);
 - (ii) »raportująca instytucja finansowa« (i, stosownie do przypadku, »podmiot powiązany« w tym samym państwie członkowskim w charakterze »raportującej instytucji finansowej«) traktuje oba powyższe »rachunki finansowe«, a także wszelkie inne »rachunki finansowe« danego »posiadacza rachunku«, które są traktowane jako »istniejące rachunki« na mocy lit. b), jako jeden »rachunek finansowy« do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z »rachunków finansowych« przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku;
 - (iii) w odniesieniu do »rachunku finansowego«, który podlega »procedurom AML/KYC«, »raportująca instytucja finansowa« może spełnić takie »procedury AML/KYC« względem danego »rachunku finansowego«, opierając się na »procedurach AML/KYC« przeprowadzonych wobec »istniejącego rachunku« opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
 - (iv) otwarcie »rachunku finansowego« nie wymaga dostarczenia przez »posiadacza rachunku« nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej dyrektywy.
- 10) Termin »nowy rachunek« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową«, otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako »istniejący rachunek« na mocy części C pkt 9 lit. b).

- 11) Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
- 12) Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
- 13) Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
- 14) Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD.
- 15) Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat przekraczają kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 1 000 000 USD.
- 16) Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
- 17) Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:

a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
- (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (v) (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD lub mniej; albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 1 000 000 USD lub mniej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z przepisów części B pkt 5–7;

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz

- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającej kwocie 50 000 USD lub mniej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z przepisów części B pkt 5–7;

- c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:
- (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
 - (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakkolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
 - (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
 - (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;
- d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;
- e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:
- (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;
 - (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanej z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z 'aktywów finansowych', które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika 'aktywów finansowych', oraz
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
 - (iii) obowiązkiem 'instytucji finansowej' obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
 - (iv) obowiązkiem 'instytucji finansowej' dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) 'rachunek depozytowy' spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz

- (ii) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tym dniem dana 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego odpowiadającą kwocie 50 000 USD albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie nadpłata przez klienta nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;
- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylenia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest ujęty w wykazie 'rachunków wyłączonych', o którym mowa w art. 8 ust. 7a niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że status takiego rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie zagraża realizacji celów niniejszej dyrektywy.

D) Rachunek raportowany

- 1) Termin »rachunek raportowany« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' z państwa członkowskiego i znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.
- 2) Termin »osoba raportowana« oznacza 'osobę z państwa członkowskiego' inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) jakakolwiek spółka będąca 'podmiotem powiązanym' spółki określonej w ppkt (i); (iii) 'podmiot rządowy'; (iv) 'organizacja międzynarodowa'; (v) 'bank centralny'; lub (vi) 'instytucja finansowa'.
- 3) Termin »osoba z państwa członkowskiego« w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' będące rezydentami w jakimkolwiek innym państwie członkowskim na mocy prawa podatkowego tego innego państwa członkowskiego, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego. W tym celu 'podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
- 4) Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego oznacza:
 - a) jakiegokolwiek inne państwo członkowskie;
 - b) jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą zainteresowane państwo członkowskie zawarło porozumienie, na mocy którego ta jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie i przekazany Komisji Europejskiej;
 - c) jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą Unia zawarła porozumienie, na mocy którego jurysdykcja ta przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
- 5) Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad 'podmiotem'. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
- 6) Termin »NFE« oznacza jakikolwiek 'podmiot', który nie jest 'instytucją finansową'.
- 7) Termin »pasywny NFE« oznacza jakikolwiek: (i) NFE niebędący aktywnym NFE; lub (ii) 'podmiot inwestujący' opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- 8) Termin »aktywny NFE« oznacza jakikolwiek NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:
 - a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;

- b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest 'podmiotem powiązanym' 'podmiotu', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
- c) NFE jest 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową', 'bankiem centralnym' lub 'podmiotem' będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
- d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz *private equity*, fundusz *venture capital*, fundusz typu *leveraged buyout* (LBO) lub jakiegokolwiek inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
- e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
- f) NFE nie był 'instytucją finansową' przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność 'instytucji finansowej';
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z 'podmiotami powiązanymi', które nie są 'instytucjami finansowymi', lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem powiązanym', pod warunkiem że grupa wszelkich takich 'powiązanych podmiotów' prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność 'instytucji finansowej'; lub
- h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
 - (i) został utworzony i działa w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
 - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w swoim państwie członkowskim lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji;
 - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
 - (iv) mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakiegokolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
 - (v) mające zastosowanie przepisy państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane 'podmiotowi rządowemu' lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi państwa członkowskiego danego NFE lub innej jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE lub jakimkolwiek jednostkom terytorialnym niższego szczebla danego państwa lub jurysdykcji.

E) Różne

- 1) Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz 'rachunku finansowego' przez 'instytucję finansową', która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż 'instytucja finansowa', posiadająca 'rachunek finansowy' w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszej dyrektywy jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' za 'posiadacza rachunku' uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta, za 'posiadacza rachunku' uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za 'posiadacza rachunku'.

- 2) Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez »raportującą instytucję finansową« na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka »raportująca instytucja finansowa».
- 3) Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
- 4) Podmiot jest »podmiotem powiązany« innego »podmiotu«, jeżeli (i) jeden z »podmiotów« kontroluje drugi »podmiot«; (ii) obydwa »podmioty« pozostają pod wspólną kontrolą; lub (iii) obydwa »podmioty« są »podmiotami inwestującymi« opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie »podmioty inwestujące«. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym »podmiocie».
- 5) Termin »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
- 6) Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) państwa członkowskiego lub innej jurysdykcji będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku »podmiotu« — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę »podmiotu« oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w państwie członkowskim lub w innej jurysdykcji będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje państwo członkowskie lub inną jurysdykcję, w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów«, »raportujące instytucje finansowe« mogą użyć jako »dowodu w postaci dokumentu« każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej »raportującej instytucji finansowej« w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku«, która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną »raportującą instytucję finansową« zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów »procedur AML/KYC« lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną »raportującą instytucję finansową« przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego »rachunku finansowego« jako »rachunku istniejącego«, pod warunkiem że danej »raportującej instytucji finansowej« nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Na mocy art. 8 ust. 3a niniejszej dyrektywy państwa członkowskie muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

- 1) zasady uniemożliwiające jakimkolwiek »instytucjom finansowym«, osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
- 2) zasady zobowiązujące »raportujące instytucje finansowe« do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania powyższych procedur, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
- 3) procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy »raportujące instytucje finansowe« przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z »raportującą instytucją finansową« w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;

- 4) procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby 'podmioty' i rachunki określone w prawie krajowym jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone' nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylecia się od opodatkowania; oraz
- 5) skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzestrzeganie obowiązków.

SEKCJA X

TERMINY WYKONANIA W ODNIESIENIU DO DO RAPORTUJĄCYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH ZLOKALIZOWANYCH W AUSTRII

W przypadku 'raportujących instytucji finansowych' zlokalizowanych w Austrii wszystkie odniesienia do »2016 r.« i do »2017 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do, odpowiednio, »2017 r.« i »2018 r.«.

W przypadku 'istniejących rachunków' posiadanych przez 'raportujące instytucje finansowe' zlokalizowane w Austrii wszystkie odniesienia do terminu »31 grudnia 2015 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do »31 grudnia 2016 r.«.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH**1) Zmiana okoliczności**

»Zmiana okoliczności« obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego 'posiadacza rachunku' (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą 'posiadacza rachunku') bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do jakiegokolwiek rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status 'posiadacza rachunku'.

Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne 'dowody w postaci dokumentów' (lub inna równoważna dokumentacja) są nieoprawne lub nierzetelne, dana 'raportująca instytucja finansowa' musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego 'dowodu w postaci dokumentu' przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2) Oświadczenie w odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów'

W odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów', do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się wyłącznie na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' albo takiej 'osoby kontrolującej'.

3) Rezydencja 'instytucji finansowej'

'Instytucja finansowa' jest »rezydentem« w państwie członkowskim, jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego (tj. dane państwo członkowskie jest w stanie wyegzekwować od danej 'instytucji finansowej', aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy 'instytucja finansowa' jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego'. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do 'rachunków raportowanych' prowadzonych przez trust, do innego państwa członkowskiego, ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tym drugim państwie członkowskim. Jednakże w przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego', jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego;
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim; lub
- c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim.

W przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch państwach członkowskich, taka 'instytucja finansowa' będzie podlegać obowiązkowi sprawozdawczym i obowiązkowi dotyczącym należytej staranności państwa członkowskiego, w którym prowadzi 'rachunek finansowy' bądź 'rachunki finansowe'.

4) Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez 'instytucję finansową' w następujących przypadkach:

- a) w przypadku 'rachunku powierniczego' — przez 'instytucję finansową', która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z 'instytucją finansową', która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz 'posiadacza rachunku' w takiej instytucji);
- b) w przypadku 'rachunku depozytowego' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela 'instytucji finansowej', bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest 'instytucją finansową');

- c) w przypadku jakiegokolwiek udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'instytucji finansowej' stanowiącego 'rachunek finansowy' — przez taką 'instytucję finansową';
- d) w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' — przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5) Trusty będące pasywnymi NFE

'Podmiot' taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za »podobne« do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w państwie członkowskim na mocy przepisów podatkowych takiego państwa członkowskiego. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego 'pasywnym NFE' nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6) Adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu'

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku 'podmiotu' — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w państwie członkowskim lub innej jurysdykcji będącej — według tego 'podmiotu' — miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie lub inną jurysdykcję, w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres 'instytucji finansowej', w której 'podmiot' ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu', chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany 'podmiot' i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych 'podmiotu'. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego 'podmiotu'.”.
